

בעניינה של הסטודנטית:

תיק תביעה 113/25

הכרעת דין מיום 24/11/2025

1. פרטי התביעה:

התלמידה חשודה כי בתאריך 19.9.25 במהלך מבחן בקורס "ניהול עסקים" נתפסה כשבין רגליה טלפון נייד דלוק שהינו אמצעי שנאסר להחזיקו, זאת לאחר שהועברה מקום לאחר שנתפסה משוחחת עם סטודנט/ית אחר/ת.

התלמידה חשודה בהתנהגות שאינה הולמת ובהונאה בבחינה.

התביעה מייחסת לנתבעת את סעיפי האישום הבאים: סעיף 9- מרמה והונאה- סעיף קטן 9.1. סעיף 10 -התנהגות שאינה הולמת סטודנט- סעיף קטן 10.1.

2. הממצאים:

בתחילתו של הדיון המשפטי הוצג מייל מהנתבעת שבו נכתב כי ברצונה לעדכן שילדה לאחר אשפוז ממושך עקב הריון בסיכון ולכן נבצר ממנה להגיע לדיון המשמעתי במועד שנקבע. "משכך", כתבה, "אשמח לעדכן שאני מאשרת שהסניגור, יופיע בפני הוועדה וידבר בשמי ושהוועדה תתקיים בהיעדרותי".

אני מקבל את בקשת הסטודנטית שהדיון יתקיים בהיעדרה ושהסניגור ייצג אותה.

הסניגור מסר בשמה כי היא מודה בעובדות ומודה חלקית באשמה (בסעיף התנהגות שאינה הולמת) ואולם כופרת בסעיף האשמה של מרמה והונאה. לדבריו, הסטודנטית מודה בעובדה כי היה עליה טלפון נייד בזמן הבחינה – אף כי הדבר אסור על פי כללי אוניברסיטת חיפה. הסניגור מסר כי הסטודנטית היתה בעת הבחינה בהריון בסיכון גבוה ולכן החזיקה בטלפון. לדבריו, התנהגותה אינה מהווה מרמה והונאה.

התובעת חזרה ומסרה כי במהלך הבחינה הסטודנטית נתפסה כשבין רגליה טלפון נייד דלוק שהינו אמצעי שנאסר להחזיקו וזאת לאחר שהועברה מקום לאחר שנתפסה משוחחת עם סטודנט אחר כמפורט בדו"ח מדור הבחינות שהוצג בפנינו. התובעת מסרה כי הסטודנטית היתה יכולה להודיע למשגיחות – אישית ובאמצעות אישורים רפואיים – שהיא בהריון בסיכון גבוה ולכן יכלה להפקיד אצל המשגיחות את הטלפון הנייד למשמרת, למקרה חירום. התובעת מסרה כי במקום זאת

עברה על עבירת הכנסת טלפון נייד לחדר הבחינה בניגוד לתקנון אוניברסיטת חיפה ונחשפה על ידי המשגיחה. התובעת מסרה כי הכנסתו של מכשיר נייד בניגוד לכללי טוהר הבחינות באוניברסיטה מהווה עבירה של מרמה והונאה וביקשה להחמיר בענישה במקרה זה. לדברי התובעת עבירת "מרמה והונאה" היא הכנסת הציוד האסור לאולם הבחינה והיא מהווה פגיעה חמורה ביותר בטוהר הבחינות שעליו עומלת אוניברסיטת חיפה באמצעות הרשויות שלה. בנוסף על הפגיעה הזו של "מרמה והפרה" יש לראות בהתנהגות פסולה ולפיכך יש לצרף לכך את העבירה של "התנהגות שאינה הולמת" ואין להפריד ביניהם כאשר מדובר בפגיעה כה משמעותית בטוהר הבחינות. התביעה דרשה להטיל על הנתבעת את העונשים הבאים: נזיפה חמורה, פסילת הבחינה והקורס, הרחקת בפועל לסמסטר והרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר. לאחר שמיעת כל הצדדים ובחינת כל הראיות, אני סבור כי התנהגותה של הסטודנטית אכן מהווה פגיעה חמורה ביותר ביושר האקדמי. בקוד האתי של אוניברסיטת חיפה, שהתקבל על ידי סנאט האוניברסיטה ומהווה את הקוד המוסרי של פעולת כל הבאים בשערי המוסד האקדמי, נקבע "הסטודנטים והסטודנטיות ילמדו יתקדמו מבחינה אינטלקטואלית ומקצועית... הם יקפידו על יושרה בהתנהלותם האקדמית לרבות דיווח אמיתי...". קוד אתי זה מבטא את שאיפת האוניברסיטה להיות מוסד המתנהל מתוך יושר מוחלט. הסטודנטית, בפעולתה, פגעה פגיעה חמורה באמון האקדמי – העומדת בבסיס הפעולה של המוסד שלנו – והפרה ברגל גסה את כללי ההתנהגות ואת רוח האוניברסיטה כפי שבאה לידי ביטוי בתקנון משמעת התלמידים ובקוד האתי. לא מצאתי כל סיבה מדוע הסטודנטית צריכה להכניס טלפון נייד מכל סיבה שהיא לחדר הבחינה ואני מבקש לציין כי הדבר אסור. יותר מכך: הסטודנטים בבחינה מקבלים התרעות על כך שאסור להחזיק טלפון בבחינה – הן באמצעות כתיבה על הלוח, הן באמצעות התראות חוזרות ונשנות בעל פה (על פי הוראת הממונה על המשמעת ומנהלת מחלקת הבחינות). למרות שהסטודנטית שמעה את האיסורים – היא עשתה דין לעצמה. אין לסטודנטית – אפילו בהריון בסיכון גבוה – כל עדיפות שהיא להפר ברגל גסה את תקנון המשמעת של האוניברסיטה, של מחלקת הבחינות ולהפר את הוראות המשגיחות בשם מחלקת הבחינות והחוג שהעביר את הבחינה. הסטודנטית היתה, ללא ספק, יכולה מבעוד מועד להסתייע במחלקת הבחינות, בדיקנט הסטודנטים או במשגיחות ולהודיע על ההריון ועל הצורך להיות בחדר הבחינה עם טלפון למקרה חירום. או אז, לאחר קבלת

אישור נדרש ומראש מהגורמים המוסמכים היתה אולי מקבלת אישור לכך וגם זאת כאשר המשגיחות מחזיקות את הטלפון הנייד. במקום זאת הסטודנטית החליטה לקחת את החוק לידיים ולהחליט על קביעת תקנון נפרד עבורה, רק בגלל שהיא החליטה על כך. אנו, כרשויות משמעת, האמונות על שמירת התקנון האוניברסיטאי, לא יכולים לקבל התנהגות כשכזו. האם נקבל שכל סטודנט יעשה דין לעצמו בשטח הבחינות וזאת בניגוד לתקנון? לא ולא. אין לקבל זאת ואין סיבה לקבל זאת.

לדעתי, גורמי האוניברסיטה היו בוודאי נענים למצב המיוחד של הסטודנטית אם היתה רק נכונה לפנות ולשתף אותם בצורך שיהיה מכשיר טלפון בחדר הבחינה. היא בחרה לא לעשות זאת ולכן אין שום צידוק להקל בעונשה.

אני מאחל לסטודנטית כמובן מזל טוב לרגל הלידה ואולם לא מצאתי לנכון להקל בעונשה ואני מקבל את עמדת התביעה במקרה זה באופן מלא.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות אני מרשיע את הנתבעת בעבירות המיוחסות לה.

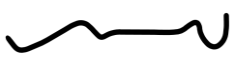
יש להטיל, במקרה זה, עונש שיישקף את חומרת העבירה. יודגש כי אין לקבל סוג התנהגות זו ורוח תקנון המשמעת, הקוד האתי והחלטות סנאט האוניברסיטה עומדות בניגוד גמור לדרך שבה נהגה הסטודנטית.

גזר הדין

הנני גוזר על הנתבעת את העונשים הבאים:

1. נזיפה חמורה.
2. פסילת הבחינה והקורס "ניהול עיסוקים" בסמסטר קיץ תשפ"ה קורס מספר 212.5176.
3. הרחקה בפועל מאוניברסיטת חיפה לסמסטר ב' בשנת הלימודים תשפ"ו.
4. הרחקה על תנאי לשנה במידה והסטודנטית תעבור על עבירה אקדמית כלשהי, לפי תקנון משמעת תלמידים עד לסיום לימודיה.
5. פסק הדין יתפרסם בעילום שם באתר רשויות המשמעת באינטרנט וכן על גבי לוח מודעות של החוג בו לומדת הנתבעת.

הנני מודיע בזאת לסטודנטית על זכויותיה לערער לוועדת הערעורים.

הממונה על משמעת הסטודנטים
הפוסק פרופ' אריה קיזל

24/11/2015

תאריך